

Ebba Strange (SF):

Der er to ting, der har fået mig til at gå på talerstolen for at deltage i denne debat, der ganske vist kan blive langstrakt, hvis vi er mange, der gør det. Den ene var statsministerens bemærkninger i åbningstalen om en forestående pensionsreform og indførelse af øget adgang til førtidspensionering. Den anden er hr. Jørgen Juniors bemærkninger i dag om fremskridtspartiet som et socialt ansvarligt parti.

Vi er i socialistisk folkeparti som sikkert mange andre meget spændt på, hvad den socialdemokratiske model om lighed i pensionerne vil indeholde. Det har vi endnu ikke fået at vide klart, og det får vi jo nok heller ikke. Derimod har vi fået at vide, at pensionsreformen først kommer i 1977-78, og det er beklageligt, for den bliver efterlyst ude blandt pensionisterne, især blandt dem, der kun har deres pension at leve af. Men det skal siges helt tydeligt herfra i dag, så socialdemokratiet ved det, at vi ikke i socialistisk folkeparti mener, at det danske socialdemokrati skal falde for den svenske model, der hedder, at når man har haft en høj livsløn, skal det offentlige også yde én en høj pension.

Men vi er heller ikke enige med fremskridtspartiet, der siger, at alle uanset nuværende og førtidig indkomst skal have den samme pension. Tværtimod er det vores mening, at sociale ydelser – det gælder pensioner og andre sociale ydelser – skal gives med de største beløb til dem, der trænger hårdest, og vi ved, at de, der i dag er virkelig hårdt ramt af den helt reelle indkomstnedgang, som alle ved at pensionisterne har haft i de sidste par år, er dem, der ingen indkomst har ved siden af folkepensionen. Vi mener ikke, at det er solidaritet at give meget til dem, der har meget, men tværtimod at give til dem, der har mindst. Vi vil meget gerne arbejde med i en pensionsreform, men vi vil altså have den udformet på en sådan måde, at den kommer de dårligst stillede til gode.

Med hensyn til førtidspensioneringen mener vi i modsætning til fremskridtspartiet, at det er godt og rimeligt at give folk en mulighed for at gå på førtidspension allerede fra 55 års alderen. Men vi vil blive meget bekymrede, hvis det forslag, regeringen fremlægger, ikke indeholder en forhøjelse af de ydelser, der gives i dag.

Vi fremsatte sidste år et forslag om efterløn, som kunne gives til alle over 60 år, der ønskede det, og som kunne gives til dem over 55, der

trængte. Da gik vi i vore satser ud fra de gældende arbejdsløshedssatser, og det forslag holder vi fast ved. Vi vil ikke være med til, at folk, der er slidt ned i et umenneskeligt produktionsræs, og som ikke kan finde passende arbejde, skal spises af med det, man i dag spiser folkepensionister af med.

Jeg har tidligere fra denne talerstol været inde på, at tildelingen af invalidepensioner er faldet fra 10.000–11.000 i 1972–73 til omkring 3.000 i 1975–76. Denne tendens ser ud til at fortsætte, og jeg kan ikke lade være med at se en sammenhæng mellem afslagene på invalidepension og forslaget om førtidspension, for giver man førtidspension på størrelse med folkepensionen, sparer man i forhold til invalidepensionen ca. 18.000 kr. årligt pr. person, og så er det jo i virkeligheden et udmærket godt nedskæringsforslag at komme med. Men som sagt er vi i modsætning til fremskridtspartiet villige til at se på forslagene. Vi vil bare have, folk skal have en anstændig indkomst.

I øvrigt var det jo karakteristisk for hr. Jørgen Junior, at han i modsætning til tidligere også tog invalidepensionisterne med, da han nævnte alle de grupper, som fremskridtspartiet ville gøre godt for, og det viser jo fremskridtspartiets særlige evne til ikke at holde sig fast i principperne, men at opfange strømninger, der opstår i befolkningen. Det kan måske passe meget godt med det, jeg lige har sagt, nemlig at hvis vi kommer ned på kun at tildele ca. 1.000 invalidepensioner om året, kan det være, det bliver dem, som hr. Jørgen Junior godt vil støtte, dem, der er virkelig fysisk syge, og som han kan se på trænger til en invalidepension. De, der får afslag, er nemlig karakteristisk nok dem, der ikke i så høj grad har synlige lidelser, men psykiske lidelser, dem, der er stressede og nedslidte, og dem kan hr. Jørgen Junior jo så fritage. De skal efter hr. Jørgen Juniors forslag ud på arbejdsmarkedet og underbetales dér, mod at arbejdsgiverne får tilskud for at have dem.

I det hele taget vil jeg godt opholde mig lidt ved, hvem det er, der skal betale fremskridtspartiets skattenedsættelse og fremskridtspartiets forhøjelse af folkepensionen. Mit partis ordfører, hr. Gert Petersen, har været lidt inde på det; jeg skal uddybe det ganske kort. Det er vigtigt, at alle både her i salen og uden for den forstår, hvem det er, der kommer til at betale. For det første har fremskridtspartiet her i sommer fostret en ny idé, som vi ikke har set